

**NURSEL - AYHAN KADAM
İLKOKULU-ORTAOKULU
15 TEMMUZ ÇOCUK
GAZETESİ ÖZEL SAYISI**

e-Dergi Künyemiz

Yayımcı:Nursel Ayhan KADAM İlkokulu - Ortaokulu

İmtiyaz sahibi: Bayram ÇELİK

Editör: Ali ÖZASLAN

Kapak fotoğrafı: Sinan Talha ŞAŞMAZ (3/A)

15 TEMMUZ DESTANI

Bir 15 Temmuz gecesiydi
Selalar arşa yükselmişti.
Ayağımız çıplak, başımız dikti.
Vatan aşkı yüreğimize dar geldi.

Hainler köşe bucak saklanmıştı.
Sanıyorlar bizden yurdu alacaktı.
Bizde ne Hamzalar biter ne Ömerler.
Bu millet onları tarihe gömer.

Asker millet omuz omuz durmuş.
Vatan hainlerine siper olmuş.
Sanki yeni bir milat olmuş.
16 Temmuz'da yeni bir güneş doğmuş.

8/A SINIFI

15 TEMMUZ DEMOKRASİ ZAFERİ

Demokrasi, Türk Dil Kurumunun güncel sözlüğünde Halkın egemenliği temeline dayanan yönetim biçimi olarak tanımlanmıştır. Demokrasi zorbalık, ihanet, yalan, hile, kabul etmeyen; hür iradenin egemen olduğu bir anlayıştır. Milletin güven, refah, mutluluk içinde yaşaması demektir.

2016 yılının 15-16 Temmuz gecesi, onurlu Türk milleti, tarihini tekrar destanlaştırıp yazmıştır. O kara gece, yüce Türk milletinin, canı pahasına, her şeyini ortaya koyduğu unutulmayacak bir kahramanlık gecesidir. O gece ülkemizin en acı, en karanlık, gecelerinden biriydi. Ülkemizi ele geçirmek isteyen ve ülkemizde yaşayan bizden gibi görünen o acımasız canilerin zorla devletimizi, ele geçirmek istemesidir. Asker, polis gibi görünen zalimler ve hainler milletin silahını millete acımasızca doğrultmuşlardır. Mustafa Kemal Atatürk ile millete tanınan seçme hakkı 15 Temmuz gecesi bir kez daha gasp edilmeye, millet iradesi bir kez daha yok sayılmaya, ruhlar köleleştirilmeye çalışılmıştır. Silahı kalbinde olan Türk milleti hiç yılmadan darbe girişimini engellemiştir. Elllerinden gelen bütün imkanlarla hainlere direnmişler ve bunun sonucunda büyük bir cesaretle, ülkemizin geleceğini kurtarmışlardır.

Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bu kanlı gecede yüce Türk Milleti; Cumhurbaşkanımızın çağrısıyla Milli Mücadele'deki gibi milli birlik ve beraberlik içerisinde hareket ederek, onları yenmiştir. 15 Temmuz'dan sonra bize düşen görev; ülkemiz ve milletimize karşı yapılacak oyunlara karşı uyanık olmaktır. 15 Temmuz ile başlayan kara gece milletin özgür iradesi sayesinde sabahının aydınlığa kavuştuğu unutulmaz bir gecedir. Bu kara gecenin sabahı Türk insanının kahramanlıkları bir kere daha dünyaya kanıtlanmıştır. Türk milletinin esaret kabul etmez, cesur karakteri bu kara geceye damgasını vurmuştur. "Söz konusu vatan ise gerisi teferruattır." sözü tam da yerini bulmuştur. Tarihimizdeki birçok savaşta imanımızın bizi zafere ulaştırdığı gibi bu kara gecede de tekbir sesleri, kurşunlara siper olmuştur. Türk milletinin karakterindeki özgürlük aşkı bu gece tıpkı Çanakkale ruhu gibi bir kez daha canlanmıştır.

Türk Milletinin ihanet hareketini engellemek için gösterdiği direnişin, eşi benzeri yoktur. Bu olayın tarihte bir benzeri yoktur. Türk halkı askeri darbelerin sonuçlarını önceden bildiği için; o gece herkes ırk, dil, din, mezhep ayrımı yapmadan birbirine kenetlenmiştir. Bu şanlı vatanımızı hainlerin eline vermemiştir. Bağımsızlık için, demokrasi için, bir olan Türk Milletinin cesareti hainlerin suratına bir tokat gibi çarpmıştır. Bu ihanet ve demokrasiye darbe vurma girişimi içinde bulunanlar Türk milletinin unutulmaz geçmişini büyük bir aymazlığa düşerek unutmuştur.

Ey o gecenin yiğitleri, tarih sizi unutmayacak korkusuz, dünya sizi unutmayacak. Ve elbette aynı tarih toprağın bile kabul etmediği hainleri de unutmayacak ve asla affetmeyecek.

Unutulmamalıdır ki; darbeler, yaşamları parçalayarak, ülkeleri yok ederek mahveder. O gece yüce Türk Milletinin cesareti parlak bir ay olup, o kara geceyi aydınlatmıştır. O gece nöbette olan, ölüme bile meydan okuyan vatan kahramanlarını, demokrasi şehitlerini, gazilerini, sonsuz minnet ve şükranla hep anacağız ve hiçbir zaman unutmayacağız, unutturmayacağız. Onlara olan sonsuz minnet duygularımız hiç bitmeyecek. Allahım bir daha böyle kara geceler, yaşatmasın, bizi tüm kötüler ve kötülüklerden her zaman korusu. Zaferin her daim kutlu olsun şanlı Türk milleti.

7/A SINIFI

VATAN SEVGİSİ

Gece başladı sela
Duydum ki vatanımın üzerine düşmüş bela
Tank, tüfek, uçak sesleri korkutur mu sandılar bizi?
Unutmuşlar Çanakkale'de verilen vatan sevgisini.

Türk milletinde biter mi sandılar vatan sevgisini
Tankların nüne yatar yine de geçit vermeyiz düşmana
Birlik, beraberlik işte budur vatan, millet sevgisi
Kanımız bitene dek savaşıp durmayız.
Bu sevgi, cesaret, gururla asla yenilmeyiz.
Çünkü biz Türk milletiyeiz.

"Ben size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum."
Diyen büyük komutanın askerleriyeiz.
Onun emrini yapar size geçecek yol vermeyiz.
Sizi geri döndürmek için savaşıp durmak bilmeyiz.
Çünkü sizde olmayan bizde vardır.
O da vatan sevgisidir.

DİLAY ÇAVDAR 8/A

GECEYE DİRENEN YÜREKLER

Tanklar yürüdü sokak boyunca,
Bir korku sardı semti, sokağı, ocağı.
Ama unutmuşlardı bir şeyi hainler,
Bu milletin yüreği, dağ gibi yer yer.

İlk adımı atan bir gençti belki,
"Bu vatan bizim!" dedi, korkmadı hiç ki.
Bir teyze çıktı elinde bayrakla,
Bir çocuk ağladı: "Anne ne var sokakta?"

Uçaklar uçtu, camlar titredi,
Ama kalbimiz, sarsılmadı bile.
Çünkü biz vardık, el ele, omuz omuza,
Bayrakla yürüdük hep birlikte sonsuza.

Sabah doğdu sonra, güneşle birlikte,
Ve bayrak dalgalandı yeniden zirvede.
O geceyi unutma ey çocuk, ey can,
Vatan sevgisiyle büyüsün her insan.

2/A Sınıfı

SUSMAYACAĞIZ

Unutmadık o zor geceyi
Kahramanlar düşünmediler geriyi
Gözettiler o gece hep ileriye
İhanete susmadık, susmayacağız.

Halka namlusu çevrilen tankın
Köşelerini hain tutmuş sokakların
Uğruna kan dökülen toprağın
Sahibi olan bizler susmadık, susmayacağız.

Düşmana sığınan haine asker denmez.
Vatanına, bayrağına ihanet edene
güvenilmez.

Her şeyden geçilir, vatandan geçilmez
Kalleşliğe susmadık, susmayacağız.

6/A SINIFI

RESFEBE KÖŞESİ

Resfebedeki saklı kelimeleri bulalım.

 N@

 Ra

v

B

D **L**

 T

 D

 R

HAZIRLAYAN: 7/A SINIFI

TILSIMLI KILIÇ

15 Temmuz akşamı huşu ve huzur içinde yatsı namazını kıldı, caminin bahçesinde banka oturup imamla sohbet etti. Eve giderken caminin az ilerisindeki fırının önündeki kuyruğu görünce yerinde durakladı. Bu saatte bu kuyruk ne anlama geliyordu? Kuyruktakileri süzdü, izledi. Beyaz sakalı titredi. Bastonuna dayandı, anlamaya çalıştı olan biteni. Yanından geçen birine sordu:

- Ne oluyor oğlum burada?
- Darbe oluyor dayı, darbe...
- Ne darbesi, bu devirde ne darbesi ?

-Asker yönetime el koymuş. Tanklar meydana doğru ilerliyormuş.

Ömer Bey neye uğradığını şaşırды. Başından kaynar sular döküldü. İçini inanılmaz bir hırs ve hınç kapladı. Çaresizlik hissine karşı pişmanlıkla karışık öfkelen-di. Yüzü kızardı. Utandı. Daha da öfkelen-di. Kendini asabiyetin kucığına bırakanların haliyle gözü döndü. Bağır-mak, haykırmak istedi. Birkaç saniye içinde hayatı gözlerinin önünden bir film şeridi gibi aktı, aktı, aktı... 27 Mayıs 1960 gününe takıldı, kaldı.

O zamanlar yirmi yaşının en güzel günlerini yaşıyordu. Bahar havası, yirmi yaşının havası ile daha güzel, daha parlak, daha coşkuluydu. Mavi masum bakışları; sarı, dalgalı saçları; uzun boyu ile herkesin beğendiği bir genç adamdı. Duygularına hükmedemez, her duyguyu en üst seviyede yaşardı. Bu onun zaafıydı. Günlük hayatın içinde karşılaştığı sorunlara anında çözümler bulurdu. Zekiydi.

27 Mayıs sabahı çok erken kalktı. Hemen ahıra indi. Muhtarın oğlu Halil'le oduna gideceklerdi. Eşekleri hazırlarken koca kapının tokmağını duydu. Halil geldi, dedi. Gidip kapının dayağını çekti. Halil şaşmış ve korku dolu gözleriyle öylece Ömer'e bakıyordu. Soluk soluğaydı.

- Ne bu hal Halil?

-Ömer, ihtilal olmuş. Asker idareyi ele almış. Babam söyledi.

-Nasıl yani?

-Demirkırat devrilmiş.Bayar, Menderes, bir sürü vekil, hepsi tutuklanmış.

-O zaman durum çok kötü desene.

Zihninde sorular birbirini kovalamaya başladı Ömer'in. Sonra bu sorular birbirine ulandı. Bir yumak haline geldi. Sonra bir tank paleti oldu, durmadan döndü. Çocukluğundan beri duyduğu demokrasi, hürriyet, eşitlik gibi kelimeler artık değişik bir hal almıştı. Demokrasi ne demekti? Özgürlükle ne ilgisi vardı? Bu millet bu darbeyi hak etmiş miydi? Kafası iyice karışmıştı. Bir ara köyün okulunun tadilatına yardım ederken öğretmenle baş gediklinin sohbetine kulak misafiri olmuştu. Öğretmen, tahkikat komisyonunun bir zorbalık olduğunu; baş gedikli ise ordunun itibarının zedelendiğini anlatıyordu. İkisi de zehir zemberek laflar edip hükümete verip veritiriyordu. Bu düzenin böyle gitmeyeceğini tekrar tekrar söylüyorlardı. Demek ki "bu düzen böyle gitmez" demek bu anlama geliyordu.

Ömer olan biteni, devrik hükümet hakkındaki iddiaları düşünüyor yine de seçimle gelenin seçimle gitmesi gerektiğine karar veriyordu. En güzel yönetimin dilimizin dönmediği demokrasi olduğunu düşünüyordu. Bütün bunların yanında ümitsizlikle "Ya şimdi ne olacak?" sorusunu da ekliyordu.

Köyde, şehirde, ülkenin her yerinde yüzlerce, binlerce, milyonlarca insan aynı şeyleri düşünüyordu. Herkes aynı korkuyla düşüncelerini kimseye açamıyor, en ufak bir imada dahi bulunamıyordu.

Meclis kapatılmış; cumhurbaşkanı, başbakan, bakanlar ve milletvekilleri düzmece bir mahkeme ile yargılanmıştı. Mahkemenin sonunda Başbakan Menderes, Dışişleri Bakanı ve Maliye Bakanı idam edilmişti. Ordudan çok sayıda rütbeli asker emekli edilmişti. Ordu zayıf düşmüştü. Cunta dayatmaları yıllarca da sürmüştü. Hemen hemen her on yılda bir askerî müdahale oluyordu. Beline her silah takan, o silahın namlusunu millete doğrultuyordu.

Bütün bunlar Ömer Bey'in gözünün önünden geçti. Hırsı depreşti. Kendinde inanılmaz bir güç hissetti.

Ekmek kuyruğunda bekleyenlere hışımla bağırdı:

-Hepiniz gepgenç adamlarsınız, ne işiniz var ekmek kuyruğunda! Şunların haline bak. Yollara düşsenize! Bırakın kolaycılığı, bırakın bencilliği! Memleket elden gidiyor.

Fırının önündekilerin hemen hepsi gençti. Ömer Bey'i önce anlamadılar, yadırgadılar.

- Biz bunları çok gördük. Bu yaşa böyle geldik. Seçtiğimiz insanları yalnız bıraktık, pişman olduk. Yarın szi de pişman olursunuz. Milli irade elden gidiyor. Yapmayın, etmeyin. Cesur olun. İmanınıza güvenin. İman tılsımlı kılıçtır. Alın elinize o kılıcı. O yeter size!

Ömer Bey kafasını kaldırdı, elindeki bastonu bir kılıç gibi sallayarak, apartmandan kendisini izleyenlere çıkıştı:

- Bakmayın öyle pencerelerinizden! Baykuşlar gibi tünemeyin oralara ! Bayraklarınızı alın, sokağa çıkın, yollara düşün! Bu hainlerin karşısına çıkın. Meydanlara... Haydi hep beraber meydanlara!

Caddede herkes durmuş, Ömer Bey'e bakıyordu. Bir an cesaretleniyorlar sonra tekrar ümitsizliğe kapılıyorlardı. Ömer Bey durumu anladı. O anlardı. O, adamın bakışından, duruşundan halet-i ruhiyesini kavrardı. Kaçın kurasıydı o. Bu sefer daha babacan, daha şefkatli:

-Haydi gençler, haydi aslanlar hep beraber meydana, basiretiniz bağlanmasın, gaflete düşmeyin! Haydi meydana!

Hasan atıldı:

- Ben varım, haydi amca!

Bir delikanlı yanındaki arkadaşıyla:

-Biz de varız, haydi meydanlara!

- Dabeye, cuntaya geçit yok. Millete darbe vurulamaz sloganları atılırken orada bir grup kendiliğinden oluşuverdi.

Bu esnada kılıç gibi bir genç, Sinan, elindeki cep telefonunu göstererek ortaya atıldı.

-Arkadaşlar bir saniye, bir saniye beni dinleyin. Bakın cumhurbaşkanımız canlı yayında. Herkesi meydanlara, hava alanlarında çağırıyor. Bu çok önemli, çok önemli...

Kalabalık cumhurbaşkanının çağrısını duyunca, telefonda görüntüsünü görünce daha da heyecanlandı. Öyle ki artık hiçbiri yerinde duramıyordu. Biraz önceki ümitsizlik kaybolmuş, gözler ışıldamaya başlamıştı. Şimdi artık başlar dikti, yumruklar sıkıydı, göğüsler kabarmıştı, nefesler tutulmuştu. Kalabalık birden harekete geçti, yürümeye başladı. bir solukta meydana vardı.

Meydandaki tanklardan birinin üstüne çıkarken bir yandan da bağıırıyordu Sinan:

- Bizim vergimizle, emeğimizle alınan silahları bize çeviremezsiniz zalimler! Alçaklar!

Bırakın silahlarınızı, dönün kışlanıza!

Sinan'ın bu sözlerine öfkelenen bir asker tetiğe bastı. Tertemiz alnından vurulan Sinan yere düştü. Birkaç kişi Sinan'ın yanına koşarken diğerleri de askeri çoktan derdest etmişti bile.

Şimdi artık gençler tankı ele geçirmiş, tankın üstüne çıkmışlardı. Bayrakları sallayıp

"Allahü ekber" diye bağıırıyorlardı. Onlar destan yazmışlardı.

16 Temmuz sabahı zafer artık tılsımlı kılıcı kuşanan milletindi.

ALİ ÖZASLAN

15 TEMMUZ MİLLİ BİRLİK VE DEMOKRASİ GÜNÜ ÖZEL SÖZCÜK AVI

AŞAĞIDAKİ SÖZCÜKLERİ YATAY VE DİKEY OLARAK ŞEKİLDE BULUP İŞARETLEYELİM.

D	E	M	O	K	R	A	S	İ	A
B	C	F	M	İ	L	L	E	T	Ç
D	G	T	E	Ğ	V	H	I	J	K
Ö	M	E	R	H	A	L	İ	S	L
B	O	M	S	V	T	Ş	Y	D	Z
A	L	M	E	O	A	P	B	E	C
Y	F	U	K	J	N	T	Ö	M	R
R	Ü	Z	V	R	Ş	E	H	İ	T
A	İ	Ğ	Z	T	D	E	K	R	H
K	B	T	Ü	R	K	İ	Y	E	S

- TEMMUZ
- TÜRKİYE
- DEMOKRASİ
- ŞEHİT
- MİLLET
- VATAN
- BAYRAK
- ÖMER HALİS DEMİR

HAZIRLAYAN: 1/A SINIFI

Resfebenin cevapları: İhanet, demokrasi,
vatan, bayrak, devlet, adalet, vatandaş, istikbal

Şifre bulmacanın cevapları:

1. darbe girişimi
2. Recep Tayyip ERDOĞAN
3. Demokrasi ve Milli Birlik Günü
4. ikiyüz elli iki
5. asker ve polis

